

برنامه نویسی شیء گرا Object Oriented Programming (OOP)

- هدف‌های رفتاری: فراگیر پس از پایان این فصل، خواهد توانست:
- ۱- مفاهیم کلاس، سلسله مراتب کلاس‌ها، وراثت، پنهان کردن اطلاعات و اعضای یک کلاس را شرح دهد.
  - ۲- اصول ایجاد کلاس را شرح داده و کلاس جدیدی را ایجاد کند.
  - ۳- با Object Browser کار کند.
  - ۴- کنترل‌های ActiveX ایجاد کند.
  - ۵- با امکانات FSO آشنا شود و بتواند به کمک آن، با فایل‌ها، پوشه‌ها و درایوها کار کند و فایل‌ها را بخواند و بنویسد.
  - ۶- با متدهای مربوط به FSO کار کند و در برنامه‌های خود آن‌ها را به کار گیرد.

۴-۱- ایجاد شیء‌ها از کلاس‌ها

نکته: در برنامه‌نویسی شیء‌گرا یک عنصر داده‌ای را مشخصه و یک روال را متد می‌نامند. معادل این واژه‌ها به ترتیب صفت و رفتار نیز است.

کلاس شبیه یک نوع داده‌ی تعریف شده به وسیله‌ی کاربر است با این تفاوت که علاوه بر داشتن داده‌ها، یک کلاس دارای روال‌هایی نیز است. کلاس مجموعه‌ای از مشخصه‌ها و روال‌هاست. یک شیء نمونه‌ای از یک کلاس است. به عنوان مثال، نوع داده‌ی Music که به صورت زیر تعریف شده است:

Type Music

Composer As String

Piece As String

End type

شامل روالی به نام Report است :

Sub Report ( )

Dim Msg\$

Msg\$ = "Composer: "& Composer & vbCrLf

Msg\$ = Msg\$ & "piece:" & piece

'Display the string

MsgBox Msg\$

End Sub

اکنون فرض کنید که بتوانید روالی را به عنصر نوع داده‌ی Music اضافه کنید :

Type Music

Composer As String

Piece As String

Report ( )

End Type

نمونه‌ای از این نوع داده را به صورت زیر تعریف می‌کنیم :

Dim MyMusic As Music

سپس مقادیری را برای آن تعیین می‌کنیم :

MyMusic.Composer = "Prince"

MyMusic.Piece = "Nothing Compares 2u"

بنابراین برای نمایش مقادیر عناصر، می‌توانید به صورت زیر عمل کنید :

MyMusic.Report()

این مثال، کل مطلب تئوری کلاس است. با این وجود، این مثال نشان می‌دهد که Scope (میدان دید) نقش بزرگ‌تری را ایفا می‌کند و ویژگی‌های بیسیک انتظار دارد که مشخصه‌ها و متدهای

کلاس را برنامه‌نویس ایجاد کند.

۴-۱-۱ ایجاد کلاس در ویژوال بیسیک

کلاس شبیه کنترل ActiveX بدون رابط گرافیکی کاربر است. همان‌طور که بیان شد، می‌توان شیء‌هایی را از کلاس ایجاد کرد. بلاک ساخت کلاس، مدول کلاس است.
مثال ۴-۱:

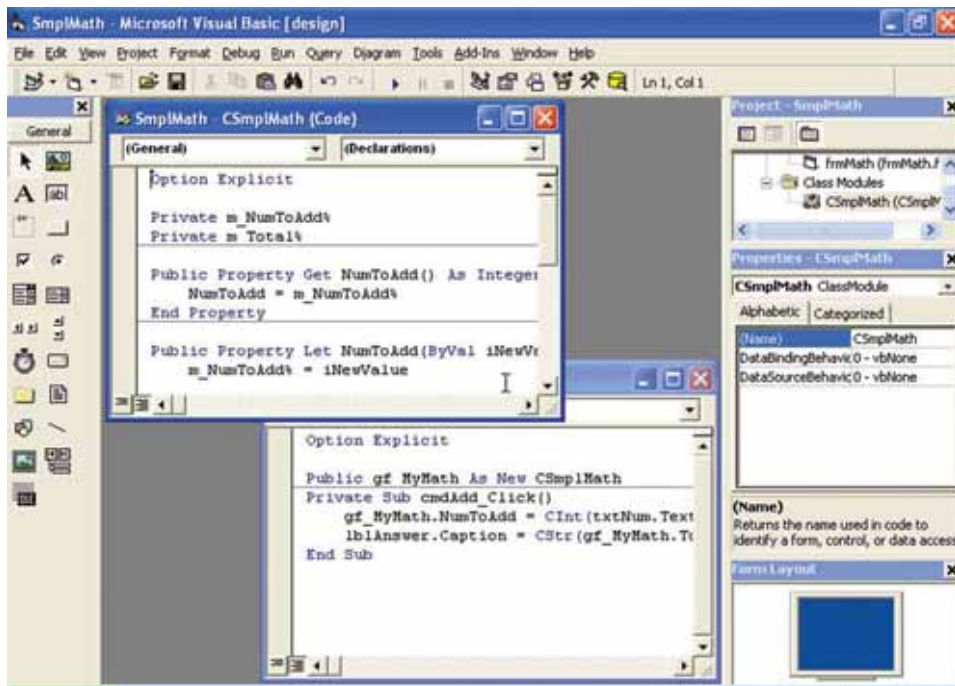
۱- پروژه‌ی جدیدی را ایجاد کرده و نام آن را Smp1Math.vbp قرار دهید. فرم پیش فرض را به frmMain تغییر دهید. مقدار مشخصه‌ی Caption فرم را به Simple Math Class تغییر دهید.

۲- از منوی Project گزینه‌ی Add Class Module را انتخاب کنید.

۳- پروژه‌ی جدید را برای شروع، انتخاب کنید.

۴- Name مدول کلاس را CSmp1Math قرار دهید. مطمئن باشید که پنجره‌ی Properties

باز است و سپس کلاس را در فایل‌ی به نام CSmp1Math ذخیره کنید (شکل ۴-۱).

شکل ۴-۱-۴ مدول‌های کلاس به‌طور جداگانه در Project Explorer لیست می‌شوند.

۵- یک کنترل کادر متن، یک دکمه‌ی فرمان و یک برجسب به فرم frmMain اضافه کنید. مشخصه‌های Name و Caption کنترل‌ها را به صورت جدول ۴-۱ و اندازه و محل آن‌ها را به دلخواه تعیین کنید (شکل ۴-۲).

جدول ۴-۱- مشخصه‌های Name و Caption کنترل‌ها

Caption و Text مشخصه	نام	کنترل
خالی	txtNum	TextBox
Add	cmdAdd	CommandButton
خالی	lblAnswer	Label

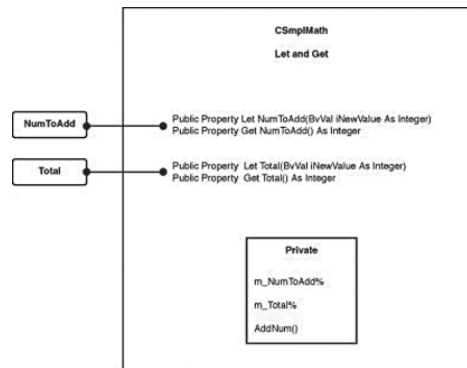

شکل ۴-۲- داده‌های ارسال شده به شیء CSmplMath را از طریق فرم وارد کنید.

۴-۱-۲- اضافه کردن مشخصه‌ها به یک کلاس

در مثال فوق، ساختار پروژه شامل یک فرم و یک مدول کلاس بود. هم‌چنین نمونه‌ای از کلاس را ایجاد کردید که به وسیله‌ی مدول کلاس نمایش داده می‌شود. اکنون نیاز به ایجاد مشخصه‌هایی برای کلاس دارید. کلاس CSmplMath دارای دو مشخصه به نام‌های NumToAdd و Total است که هر دو از نوع Integer هستند. شکل ۴-۳، دیاگرام کلاس CSmplMath و مشخصه‌های آن را نمایش می‌دهد. هم‌چنین روال‌های داخلی Let و Get را برای کلاس نشان می‌دهد که در ادامه شرح داده می‌شوند.

شکل ۴-۳- میدان دید داده‌ها و روال‌ها هنگام ایجاد کلاس، قطعی می‌شود. تنها داده‌هایی که بیرون از کلاس قابل رؤیت خواهند بود، مشخصه‌های کلاس هستند.

مثال ۴-۲- اضافه کردن مشخصه‌ها به کلاس مثال ۴-۱:

۱- مدول کلاس را در پنجره‌ی Code انتخاب کنید.

۲- از منوی Tools گزینه‌ی Add Procedure را انتخاب کنید.

۳- گزینه‌ی Property را در کادر محاوره‌ای Add Procedure انتخاب کنید.

۴- مشخصه‌ی NumToAdd را در کادر متن Name اضافه کنید (شکل ۴-۴) روی OK

کلیک کنید.

شکل ۴-۴- هنگامی که از کادر محاوره‌ای Add Procedure برای اضافه کردن مشخصه‌ای به کلاس استفاده می‌کنید، IDE ویژوال بیسیک، روال‌های Let و Get را برای آن مشخصه ایجاد می‌کند.

توجه کنید که کادر محاوره‌ای Add Procedure متدهای GetNumToAdd و

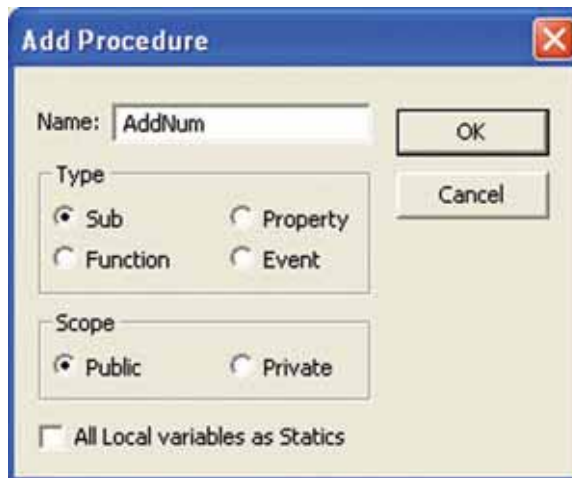
LetNumToAdd را به پنجره‌ی Code اضافه می‌کند (شکل ۴-۵).

شکل ۴-۵- مقداردهی و دسترسی به داده‌های داخلی کلاس برای یک مشخصه را می‌توان به ترتیب با استفاده از روال‌های Let و Get انجام داد.

۵- مشخصه‌ی Total را از طریق کادر محاوره‌ای Add Procedure به مدول کلاس اضافه کنید.

۶- روال AddNum را با استفاده از کادر محاوره‌ای Add Procedure به مدول کلاس اضافه کنید (شکل ۴-۶). مطمئن باشید که گزینه‌ی Sub انتخاب شده باشد.

شکل ۴-۶- اگر میدان دید یک Sub را Public تعیین کنید، متدی از کلاس خواهد بود و در صورتی که Private باشد، فقط اعضای کلاس می‌توانند از آن Sub استفاده کنند.

۷- کد زیر را به بخش General مدول کلاس، اضافه کنید :

```
Private As Integer m_NumToAdd%
```

```
Private As Integer m_Total%
```

۸- روال‌های Get و Let مدول کلاس را مانند روال AddNum و به صورت زیر کامل کنید.

```
01 Public Property Get NumToAdd() As Integer
```

```
02 NumToAdd = m_NumToAdd%
```

```
03 End Property
```

```
04
```

```
05 Public Property Let NumToAdd (ByVal iNewValue As Integer)
```

```
06 m_NumToAdd% = iNewValue
```

```
07 AddNumbers
```

```
08 End Property
```

09

10 Public Property GetTotal() As Integer

11 Total = m_Total%

12 End Property

13

14 Public Property LetTotal (ByVal iNew Value As Integer)

15 m_Total% = iNewValue

16 End Property

17

18 Private Sub AddNumbers()

19 m_Total% = m_NumToAdd%+m_Total%

20 End Sub

۹- به روال‌های Get و Let کلاس رجوع کرده و نوع داده‌های Variant را به Integer تغییر

دهید.

۱۰- کد را ذخیره کنید.

کلاس CSmplMath دارای دو مشخصه‌ی NumToAdd و Total است. هنگامی که مقداری را برای NumToAdd تعیین می‌کنید، از طریق کلاس به کل مجموعه اعمال می‌شود. سپس به‌طور داخلی این مقدار به مشخصه‌ی Total منتقل می‌شود.

در یک کلاس، داده‌ها و روال‌های Public و داده‌ها و روال‌های Private دارید. داده‌ها و روال‌های Public را مشخصه‌ها و متدها می‌نامند. داده‌ها و روال‌های Private را متغیرهای عضو و توابع عضو می‌نامند. این شمای Public/Private را کپسوله‌سازی (encapsulation) می‌گویند که هدف اصلی برنامه‌نویسی شیء‌گرا (Programming-OOP Object Oriented) است.

نکته: روال‌های Get و Let خاص زبان ویژوال بیسیک هستند. سایر زبان‌های برنامه‌نویسی شیء‌گرا از روش‌های دیگر برای دسترسی به متغیرها و توابع عضو استفاده می‌کنند.

در برنامه‌نویسی شیء‌گرا برنامه‌ای که از کلاس استفاده می‌کند به‌طور مستقیم با متغیرها و توابع عضو کار نمی‌کند. در عوض، برنامه از متدهای کلاس می‌خواهد که به داده‌ها دسترسی داشته باشند. روال‌های دسترسی در ویژوال بیسیک، توابع Get و Let هستند. توجه داشته باشید که ویژوال بیسیک به‌طور خودکار روال‌های مشخصه را مدیریت می‌کند.

همان‌طور که مشاهده کردید، هنگام ایجاد مشخصه‌ی NumToAdd، روال‌های Get و Let مربوط به مشخصه نیز ایجاد شدند. درون کلاس، دو متغیر عضو m_Total و m_NumToAdd در بخش General تعریف شدند. این متغیرها داده‌های واقعی کلاس را نگه می‌دارند. در خط ۶ کد فوق، روال Let مقدار زمان اجرای مشخصه‌ی NumToAdd را به متغیر عضو m_NumToAdd ارسال می‌کند. مقدار زمان اجرا با روال NumToAdd() و به صورت آرگومان iNumValue ارسال می‌شود:

```
05 Public Property Let NumToAdd (ByVal iNewValue As Integer)
```

```
06 m_NumToAdd% = iNewValue
```

```
07 AddNumbers
```

```
08 End Property
```

نکته: به‌طور متعارف، متغیرهای عضو با پیشوند m مشخص می‌شوند.

روال Get NumToAdd() که به صورت یک تابع است، مشخصه‌ی NumToAdd را در خط ۲ با مقدار m_NumToAdd مقداردهی می‌کند. در خطوط ۱۰ تا ۱۶ نیز همین عملیات برای مشخصه‌ی Total انجام می‌شود. روال AddNum() یک روال محلی برای کلاس است. این روال متغیر عضو m_NumToAdd را با m_Total جمع می‌کند.

نکته: هنگامی که مقداری را برای مشخصه‌ی یک شیء قرار می‌دهید، روال Let آن مشخصه و هنگام به‌دست آوردن مقدار یک مشخصه، روال Get آن مشخصه فراخوانی می‌شوند.

۳-۱-۴ ایجاد شیء از یک کلاس

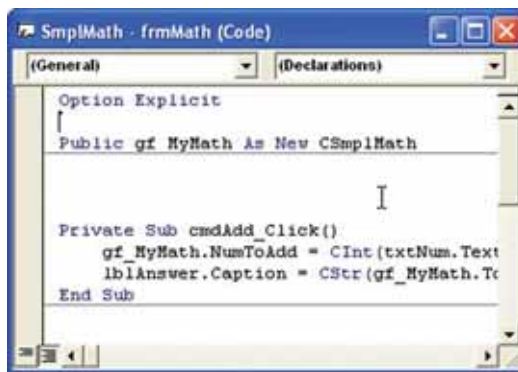
بعد از ایجاد کلاس، می‌توان نمونه‌ای از آن را به عنوان شیء در برنامه به کار برد.

مثال ۳-۴ ایجاد یک شیء براساس کلاس CSmplMath

۱- فرم frmMain را از Project Explorer انتخاب کرده و روی دکمه‌ی View Code کلیک کنید.

۲- کد زیر را به بخش General فرم اضافه کنید (شکل ۴-۷).

Public gf_MyMath As New CSmplMath

شکل ۴-۷ در صورتی که می‌خواهید یک شیء در طول اجرای برنامه پایدار باشد، باید آن را در بخش General ایجاد کنید.

۳- کد زیر را به روال رویداد cmdAdd_click() اضافه کنید.

gf_MyMath.NumToAdd = Cint(txtNum.Text)

lblAnswer.Caption= cstr(gf_MyMath.Total)

۴- کد را ذخیره و اجرا کنید.

اولین شیء را هنگامی که متغیر gf_MyMath را در بخش General فرم اعلان کردید، ایجاد نموده‌اید. شکل کلی ایجاد یک شیء به صورت زیر است:

Dim | Public | Private MyObject As New MyClass

در این دستور:

Dim | Public | Private کلید واژه‌های تعریف میدان دید شیء هستند.

● MyObject نام شیء است.

● As کلید واژه‌ی تعیین تعریف نوع است.

- New کلید واژه‌ای است که یک نمونه از شیء را ایجاد می‌کند.
  - MyClass کلاسی است که شیء نمونه‌ای از آن خواهد بود.
- بنابراین، دستور CSmplMath As New Public gf_MyMath یک شیء ایجاد می‌کند که می‌تواند براساس کلاس در کد مورد استفاده قرار گیرد.
- در صورتی که می‌خواهید از این کلاس در پروژه‌های دیگری استفاده کنید، نیاز دارید که فایل مدول کلاس (CSmplMath.cls) را به پروژه‌ی جدید اضافه کنید و سپس شیئی را در داخل فرم با مدول پروژه با استفاده از کلید واژه‌ی New ایجاد کنید.

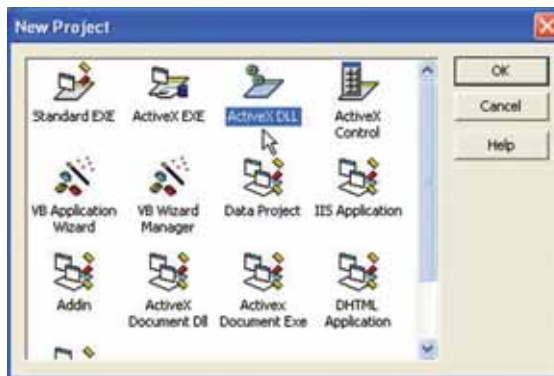
۲-۴- ایجاد ActiveX DLL

اگر فایل cls یکی از فایل‌های پروژه باشد، کلاسی که ایجاد کرده‌اید فقط می‌تواند داخل همان پروژه مورد استفاده قرار گیرد. در صورتی که می‌خواهید این کلاس برای سایر برنامه‌ها در زمان اجرا به عنوان یک DLL قابل دسترس باشد، می‌توانید این کار را با یک کلاس ActiveX DLL انجام دهید.

نکته: ActiveX DLL ها مستقل از زبان هستند. آن‌ها را می‌توان در هر زبانی که از Component Object Model (COM) پشتیبانی می‌کند، نوشت.

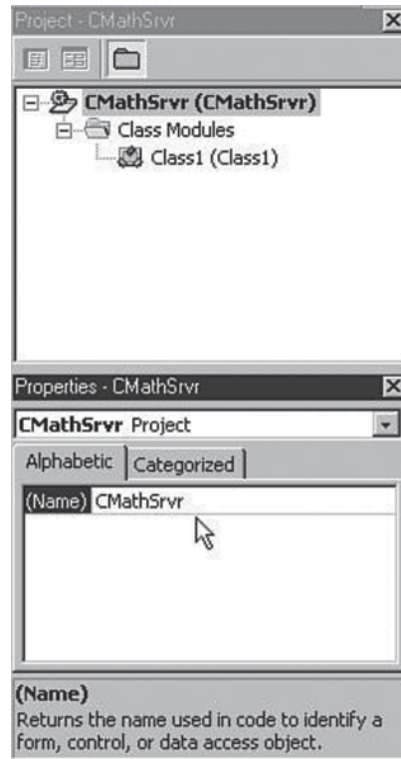
مثال ۴-۴- ایجاد یک ActiveX DLL با استفاده از کلاس CSmplMath :

۱- پروژه‌ی جدیدی را ایجاد کنید. ActiveX DLL را به عنوان نوع پروژه انتخاب کنید (شکل ۸-۴).

شکل ۸-۴- هنگامی که یک ActiveX DLL را انتخاب می‌کنید، IDE ویزوال بیسیک به‌طور خودکار پروژه را تنظیم می‌کند.

۲- پروژه را در Project Explorer انتخاب کرده و نام آن را Cmathsrvr قرار دهید (شکل ۹-۴). نام فایل پروژه را نیز همین نام انتخاب کنید.

شکل ۹-۴- نام پیش فرض ActiveX DLL نام پروژه خواهد بود و نه نام کلاس

۳- در پنجره‌ی Project Explorer کلیک راست کرده و Add را از منوی میانبر انتخاب کرده و سپس Add File را انتخاب کنید.

نکته: هنگامی که یک ActiveX DLL را ایجاد می‌کنید، یک فایل کلاس پیش فرض ارائه می‌کنید. در صورتی که می‌خواهید کلاس را به عنوان بخشی از پروژه ایجاد کنید، باید فایل کلاس را اضافه کنید.

۴- فایل CSmplMath.cls را برای کلاس اضافه کنید.

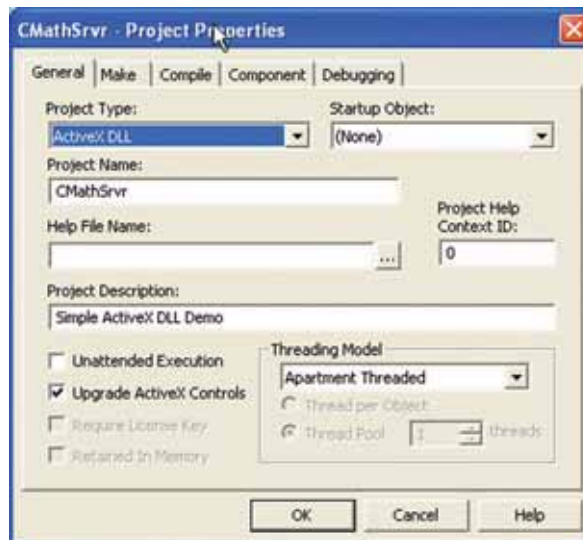
۵- روی فایل کلاس پیش فرض (Class1.cls) در Project Explorer کلیک راست کرده و

گزینه‌ی Remove Classl.cls را انتخاب کنید.

۶- از منوی Project ، گزینه‌ی CMATHSrvr Properties را انتخاب کنید.

۷- در کادر متن Project Description عبارت Simple ActiveX DLL Demo را وارد

کنید (شکل ۴-۱۰).

شکل ۴-۱۰- کادر متن Project Description سبب نمایش توضیحی درباره‌ی کلاس در Object Browser و کادر
محواره‌ای Tools/References می‌شود.

۸- کلاس CSmplMath را در Project Explorer انتخاب کنید. در پنجره‌ی Properties،

مشخصه‌ی Instancing را با 5-MultiUse مقداردهی کنید (شکل ۴-۱۱).

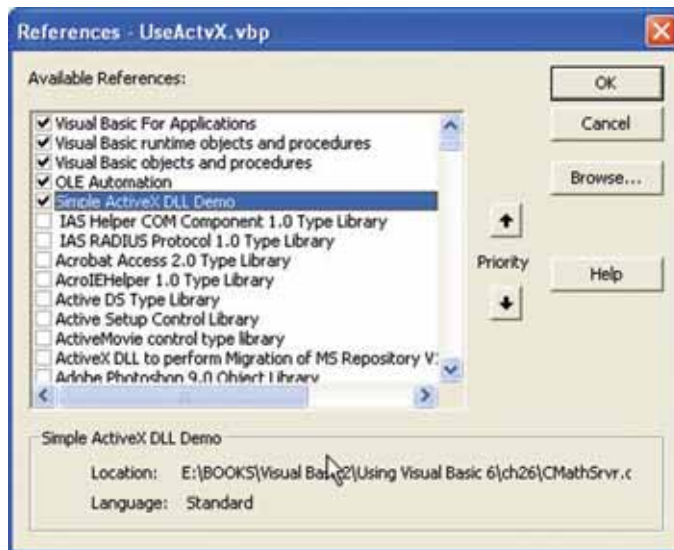

شکل ۴-۱۱- می‌توان چندین نوع
مختلف از Automation servers
داشت. MultiUse بدین معنی است
که تمام شیء‌های ایجاد شده از این
کلاس یک نمونه از سرور را به
اشتراک خواهند گذاشت.

عملیات کامپایل ActiveX DLL شبیه پروژه‌هایی اجرایی است. برای ارایه نسخه‌ی نصبی این نوع پروژه نیز از Setup Wizard استفاده کنید تا تمام فایل‌های مورد نیاز به همراه آن ارایه شوند. ۹- از منوی File گزینه‌ی Make Cmathsrvr.dll را انتخاب کنید. قبل از این که بتوانید از کلاس استفاده کنید، باید DLL را به IDE ویروال بیسیک اضافه کنید.

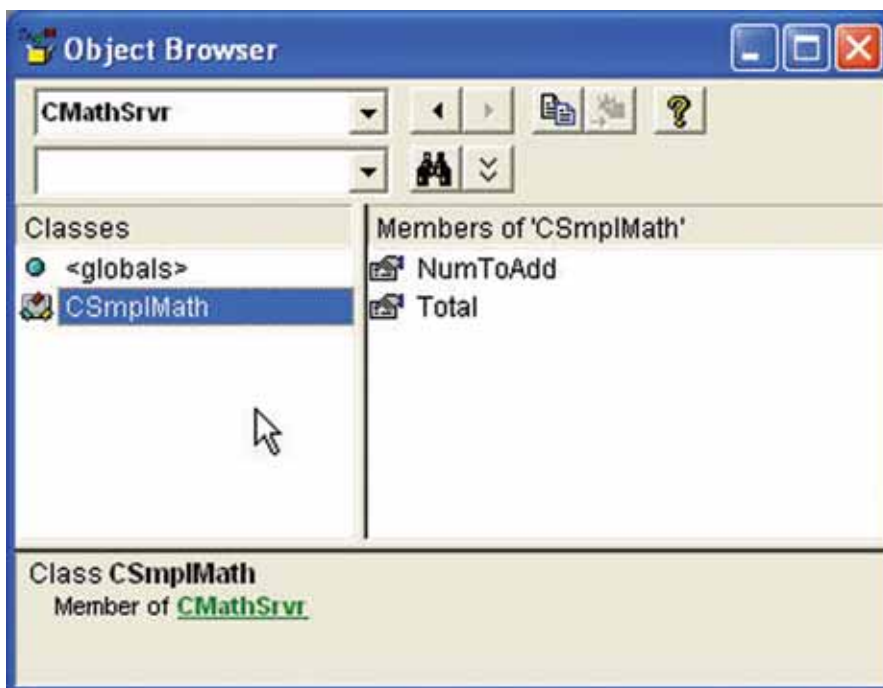
مثال ۵-۴- اضافه کردن یک ActiveX DLL به کد ویروال بیسیک

- ۱- پروژه‌ی جدیدی را ایجاد کرده و نام آن را UserActvX قرار دهید. نام فرم پیش فرض را frmMain و مقدار مشخصه‌ی Caption فرم را Using a ActiveX DLL قرار دهید.
- ۲- یک کنترل کادر متن، دکمه‌ی فرمان و برچسب به فرم اضافه کنید. مشخصه‌های Name و Caption را مطابق جدول ۴-۱ تنظیم کنید. کنترل‌ها را مطابق شکل ۴-۲ روی فرم قرار دهید.
- ۳- از منوی Project گزینه‌ی References را انتخاب کنید.
- ۴- مطمئن شوید که ActiveX DLL در کادر محاوره‌ای Reference با شرح آن، لیست شده است (شکل ۴-۱۲). در صورتی که نبود، روی دکمه‌ی Browse کلیک کنید تا کادر محاوره‌ای Add Reference باز شود. فایل CMATHSRV.DLL را انتخاب کنید.

شکل ۴-۱۲- اگر ActiveX DLL با سیستم‌تان رجیستر شده است. کلاس‌های DLL در کادر محاوره‌ای References ظاهر خواهند شد. در غیر این صورت، نیاز دارید که DLL را به‌طور مستقیم با استفاده از دکمه‌ی Browse انتخاب کنید.

- ۵- برای ایجاد کلاس‌های جدیدی در ActiveX DLL که برای پروژه قابل دسترس باشند، کادر علامت CMathSrvr را انتخاب کنید. سپس روی OK کلیک کنید.
- ۶- کلید F2 را فشار دهید تا Object Browser نمایش داده شود. کتابخانه‌ی کلاس CmathSrvr را از لیست باز شو در گوشه‌ی سمت چپ بالا انتخاب کنید (شکل ۴-۱۳).

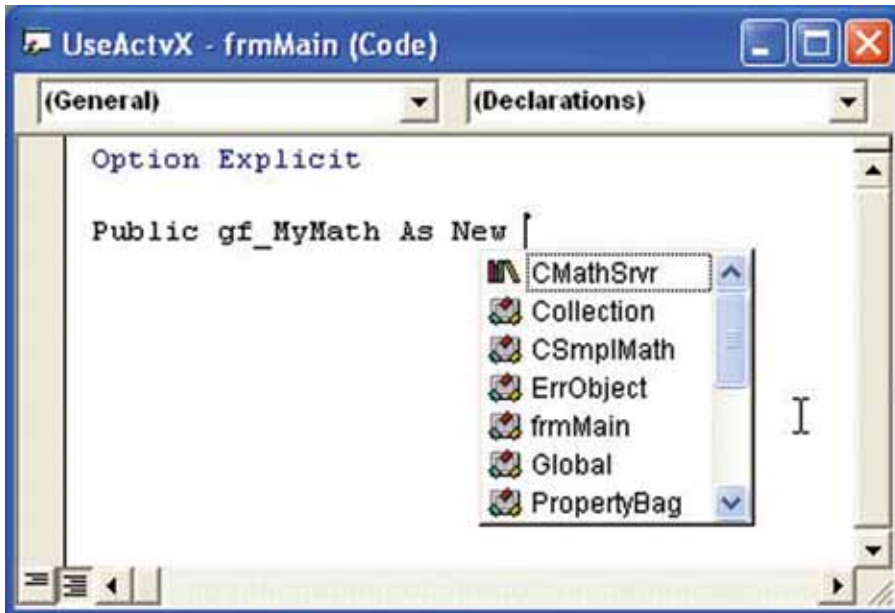
شکل ۴-۱۳- Object Browser امکان جستجوی تمام مشخصه‌های کلاس و متدهای درون یک مؤلفه‌ی ActiveX را فراهم می‌کند.

- ۷- کلاس CSmplMath را از لیست کلاس‌ها انتخاب کنید. روی آیکن Copy در بالای Object Browser کلیک کنید.

۸- کد زیر را در بخش General فرم frmMain وارد کنید:

```
Public gf_MyMain As New
```

- ۹- نام کلاس را از حافظه‌ی کلیپ برد، Paste کنید تا کد فوق کامل شود. در صورتی که نمی‌خواهید شیء را از Object Browser کپی کنید، می‌توانید شیء CSmplMath را از لیست بازشوی auto = complete انتخاب کنید (شکل ۴-۱۴).

شکل ۱۴-۴. هنگامی که کلاس را به پروژه اضافه می‌کنید، این کلاس به طور خودکار در لیست بازشوی Methods/ Objects از IDE ویزوال بیسیک ظاهر می‌شود.

۱۰. کد زیر را به روال رویداد cmdAdd_click() اضافه کنید :

```
gf_MyMath.NumToAdd = cInt(txtNum.Text)
```

```
lblAnswer.Caption = Cstr(gf_MyMath.Total)
```

۱۱. کد را ذخیره کرده و اجرا کنید (شکل ۱۵-۴).

شکل ۱۵-۴. این برنامه ممکن است مشابه برنامه‌ی قبلی باشد ولی این طور نیست. این کد کلاسی را فراخوانی می‌کند که بخشی از یک DLL خارجی است. در حالی که کد قبلی داخل فایل اجرایی کامپایل می‌شود.

مثال ۶-۴. کار کردن با مؤلفه‌ها: پروژه‌ای به نام MthFuncs.vbp ایجاد کنید که منبع مؤلفه‌ی ActiveX به نام SimpleMathFunctions است. مؤلفه‌ی ActiveX مفهومی برای یک ActiveX DLL است که شامل یک یا چند کلاس است.

مؤلفه‌ی SimpleMathFunctions یک بهبود در کاری است که با CSmplMath انجام

می‌دادید. این مؤلفه شامل کلاس CMathFunc است که دارای سه مشخصه‌ی NewValue، Operation و TotalValue است. همچنین متدی به نام DoOperation دارد.

روشی که کلاس کار می‌کند، تعیین یک مقدار عددی برای مشخصه‌ی NewValue و سپس مقداری برای مشخصه‌ی Operation است. Operation می‌تواند یکی از چهار مقدار زیر را داشته باشد:

1. Addition
2. Subtraction
3. Multiplication
4. Division

بعد از این که مشخصه‌های NewValue و Operation با مقادیر مناسبی مقداردهی شدند، متد DoOperation فراخوانی می‌شود. نتیجه در مشخصه‌ی فقط خواندنی TotalValue نمایش داده خواهد شد.

این مؤلفه‌ی ActiveX یک شرح کاملی از ActiveX DLL‌ها است. به خاطر داشته باشید، هنگامی که از این کد استفاده می‌کنید، مطمئن شوید که DLL روی سیستم رجیستر شده یا در IDE ویزوال بیسیک وجود دارد. از کادر محاوره‌ای Add Reference برای در دسترس قرار دادن مؤلفه برای برنامه استفاده کنید.

ActiveX DLL‌ها یک بخش کلیدی از Microsoft Distributed Computing Technology هستند. نه تنها می‌توان این مؤلفه‌ها را برای استفاده در کامپیوترهای شخصی طراحی کرد بلکه می‌توان آن‌ها را روی کامپیوترهای راه دور نیز قابل دسترس کرد. حتی می‌توان این ActiveX DLL‌ها را به عنوان مؤلفه‌ها یا برنامه‌های کاربردی روی Microsoft's Internet Information Server (IIS) اجرا کرد.

۳-۴ ایجاد کنترل‌های ActiveX

هر زمانی که نیاز به کنترل دارید (علی‌الخصوص در یک محیط کاری)، همیشه باید بررسی کنید که آیا کنترل موجود است یا نه؟ در صورت نبودن کنترل، آن را خودتان ایجاد کنید. ایجاد کنترل‌ها زمان و هزینه‌ی زیادی را دربر خواهد داشت.

با ویزوال بیسیک می‌توان کنترل‌های ActiveX ایجاد کرد که نه تنها در برنامه‌نویسی ویزوال

بسیک، بلکه داخل سایر محیط‌های برنامه‌نویسی مثل C++ و Delphi نیز می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند. اگر برای محیط اینترنت، برنامه می‌نویسید، کنترل‌های ActiveX وظایف را در سطح جدیدی انجام داده و با صفحات وب محاوره می‌کنند.

مثال ۴-۷- ایجاد کنترل ActiveX

۱- پروژه‌ی جدیدی را شروع کنید. در کادر محاوره‌ای New Project گزینه‌ی ActiveX Control را انتخاب کنید.

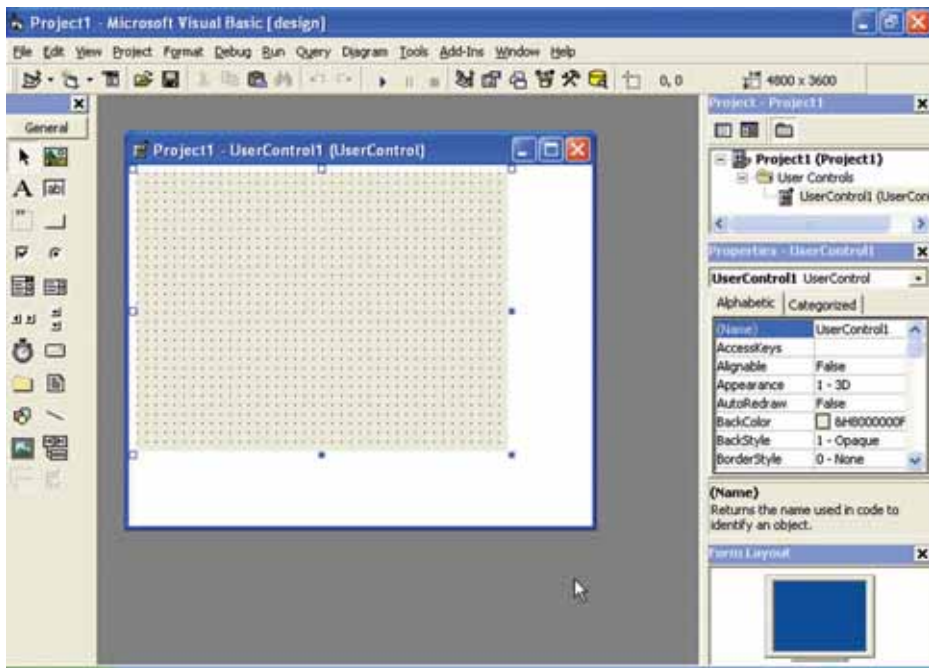

شکل ۴-۱۶- کنترل ActiveX را داخل یک پروژه‌ی جداگانه ایجاد کنید.

نکته: UserControl نام صفحه‌ای است که ویژوال بیسیک برای ایجاد یک کنترل سفارشی، کنترل‌های ذاتی را به آن اعمال می‌کند. اگر از کنترل‌های غیرذاتی استفاده می‌کنید، مطمئن باشید که آن‌ها را به‌طور ایمن به کار می‌برید.

۲- پروژه را CursorReporter نامگذاری کرده و در فایل rptcursr.vbp ذخیره کنید.

۳- نام UserControl را از UserControll به CursorReport تغییر دهید (شکل ۴-۱۷).

شکل ۱۷-۴ User Control اساس شیئی است که دارای چهار عنصر است: User Control، Designer، Properties و ToolboxPicture.

۴- یک کنترل برچسب به UserControl Designer اضافه کنید. مشخصه‌های کنترل را با مقادیری مثل جدول ۲-۴، تنظیم کنید.

جدول ۲-۴ تنظیمات مشخصه‌های کنترل برچسب

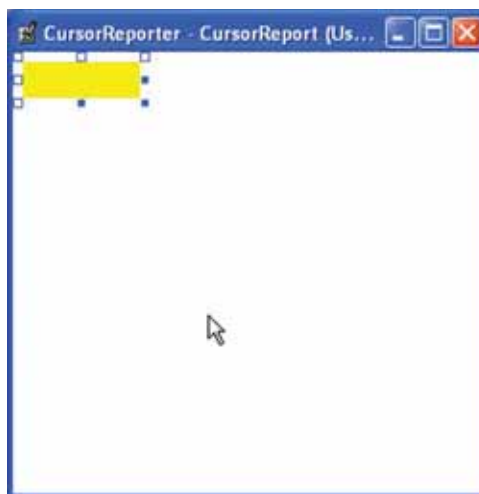
Property	value
Name	lblMain
BorderStyle	1-Fixed Single
BackColor	&H000FFFF
Caption	(blank)
Height	375
Left	0
Top	0
Width	1215

۵- مقدار ToolBoxBitmap را در پنجره‌ی Properties انتخاب کنید. روی دکمه‌ی ... کلیک کرده و تصویر طرح بیتی Cursor.bmp را برای مشخصه‌ی ToolBoxPicture تعیین کنید (شکل ۴-۱۸).

شکل ۴-۱۸ - ToolBoxBitmap تصویری است که کنترل در جعبه ابزار ویژوال بیسیک نمایش خواهد داد.

۶- در برگرنده‌ی UserControl را تغییر اندازه دهید تا کمی بزرگتر از کنترل Label باشد (شکل ۴-۱۹).

شکل ۴-۱۹ - هنگامی که کنترل ActiveX را به یک فرم برنامه‌ی کاربردی اضافه می‌کنید، ابعاد اولیه‌ی کنترل به اندازه‌ی User Control Designer خواهد بود.

۷- پروژه را ذخیره کنید. مطمئن باشید که فایل‌ها به صورت زیر نامگذاری شده‌اند :

Type	Name	File name
Project	Cursor Reporter	rpcursr.vbp
UserControl	CursorReport	rptcursr.ctl

۸- Close را از منوی کنترلی انتخاب کنید (آیکون روی نوار منو).
 اکنون ToolBoxPicture کنترل ActiveX در جعبه ابزار ویژوال بیسیک ظاهر می‌شود
 (شکل ۲۰-۴).

شکل ۲۰-۴- کنترل CursorReport ActiveX در جعبه ابزار ویژوال بیسیک از فایل طرح بیتی مکان‌نمای ویندوز ایجاد شده است.

دقیقاً اصول ایجاد یک کنترل ActiveX را انجام دادید. کنترل را مانند سایر کنترل‌های ActiveX به فرم اضافه کنید.

۴-۴- آشنایی با شیء User Control

در درون هر کنترل ActiveX که با ویژوال بیسیک ایجاد می‌شود. شیء UserControl

وجود دارد. شیء UserControl اساس چیزی است که می‌توانید به سایر کنترل‌های ActiveX اضافه کنید تا یک کنترل جدید منحصر به فردی را ایجاد کنید. کنترل‌هایی که به شیء UserControl اضافه می‌شوند را کنترل‌های Constituent (ترکیب‌کننده) می‌نامند. در مثال قبلی، این نوع کنترل، کنترل پرچسب IblMain نام داشت.

یک شیء مهم هنگام ایجاد کنترل‌های ActiveX، شیء AmbientProperties است. این شیء تنظیم مشخصه‌های فرم یا شیء دربرگیرنده‌ی دیگری که کنترل ActiveX به کار می‌برد را به عهده دارد. شیء Ambient Properties با رجوع به مشخصه‌ی Ambient شیء UserControl قابل دسترس است. به عنوان مثال، در صورتی که می‌خواهید مقدار مشخصه‌ی BackColor مربوط به UserControl را با همان مقدار مشخصه‌ی BackColor دربرگیرنده‌ی ActiveX تنظیم کنید، از کد زیر استفاده کنید:

```
Usercontrol. Backcolor = Ambient. BackColor
```

۴-۴-۱ — اضافه کردن UserControl به فرم

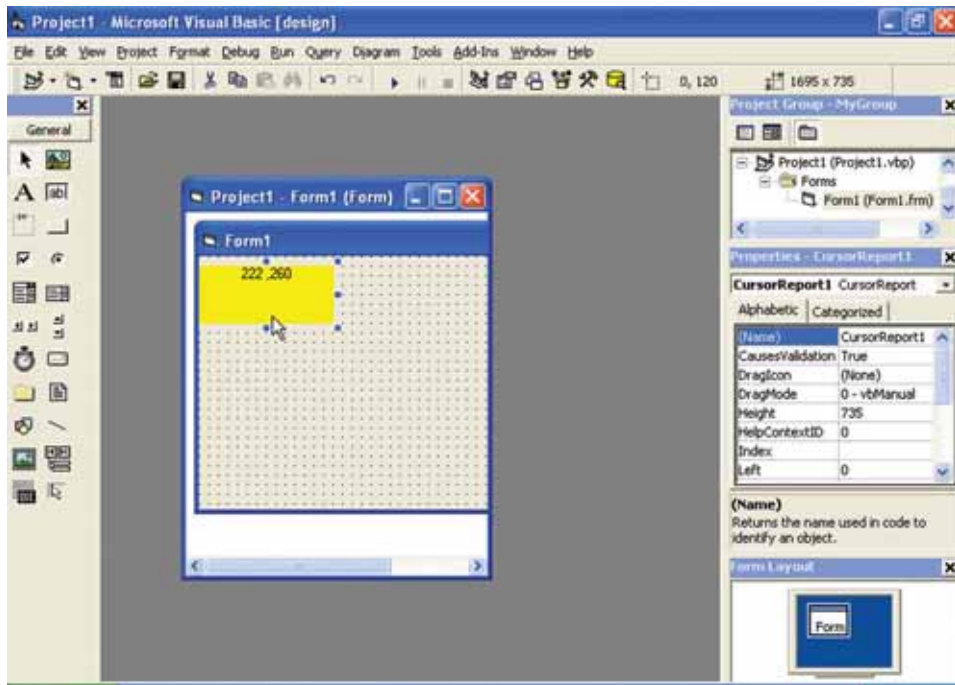
مثال ۸-۴ — اضافه کردن کنترل CursorReport به فرم جدیدی از پروژه:

- ۱- به پروژه‌ی rptCursr.vbp که در مثال قبل ایجاد کردید، برگردید، مطمئن شوید که پنجره‌ی UserControl Designer بسته شده باشد و آیکون CursorReport در جعبه ابزار فعال شده است.
- ۲- از منوی File گزینه‌ی Add Project را انتخاب کنید (New Project را انتخاب نکنید).
- ۳- از کادر محاوره‌ای Add Project، گزینه‌ی Standard EXE را انتخاب کنید.
- ۴- کنترل Cursor report را انتخاب کرده و به فرم اصلی در پروژه‌ی جدید اضافه کنید (شکل ۲۱-۴).

- ۵- از منوی File گزینه‌ی Save Project Group را انتخاب کنید. پروژه‌ی اضافه شده را با نام پیش‌فرض ذخیره کرده و گروه پروژه را در فایل MyGroup.vbg ذخیره کنید.

نکته: ویژگی‌های بیسیک امکان کار کردن با چندین پروژه را به‌طور همزمان فراهم می‌کند. مجموعه‌ی پروژه‌ها به صورت یک گروه پروژه در فایل vbg ذخیره می‌شوند. هم‌چنین می‌توان با چندین پروژه به‌طور مستقل از گروه پروژه کار کرد.

۶- برای اجرای پروژه‌ی جدید، کلید F5 را فشار دهید.

شکل ۲۱-۴- کنترل CursorReport را از جعبه ابزار انتخاب کنید.

۵-۴- اضافه کردن وظایف به کنترل ActiveX

نکته: هنگامی که بیش از یک پروژه به IDE اضافه کنید، ویژوال بیسیک سعی خواهد کرد که گروه پروژه را برای همه‌ی پروژه‌ها ایجاد کند.

تا این جا یاد گرفتید که چگونه می‌توان کنترل ذاتی را به عنوان بخشی از کنترل ActiveX در نظر گرفت. اکنون می‌توانید وظایفی را به کنترل اضافه کنید تا برای سایر برنامه‌نویسان مفید باشد. می‌خواهیم کنترلی که در قسمت قبلی ایجاد کرده‌ایم را بهینه‌سازی کنیم تا محل اشاره‌گر ماوس را در هر جایی از صفحه نمایش، گزارش کند. کنترل ActiveX قابلیت تغییر اندازه نیز خواهد داشت. به‌طور عادی، برنامه‌هایی که در ویژوال بیسیک نوشته می‌شوند، نمی‌توانند محل اشاره‌گر ماوس را در هر جایی غیر از محدوده‌ی فرم‌هایی که بخشی از برنامه‌ی کاربردی هستند، گزارش کنند. برای این که کنترل امکان گزارش محل اشاره‌گر ماوس روی صفحه را داشته باشد، از API ویندوز

به نام GetCursorPos استفاده کنید.

برای این که کنترل ActiveX محل اشاره‌گر روی صفحه را در هر بار تعیین کند، یک کنترل Timer به UserControl اضافه کرده و روال رویداد Timer آن را برنامه‌نویسی کرده و تابع GetCursorPos را فراخوانی کنید. این تابع، محل اشاره‌گر روی صفحه را برمی‌گرداند. بعد از فراخوانی تابع، رشته‌ی برگردانده شده را در مشخصه‌ی Caption کنترل ترکیب‌کننده‌ی lblMain قرار دهید.

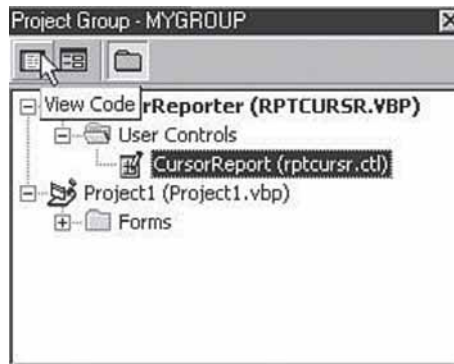
مثال ۹-۴ — تنظیم کنترل ActiveX برای نمایش محل اشاره‌گر

۱- به گروه پروژه‌ی MyGroup.vbg که شامل کنترل CursorReport است، برگردید.

۲- کنترل Timer را به کنترل ActiveX اضافه کنید. مقدار مشخصه‌ی Interval را با ۱۰۰ مقداردهی کنید.

۳- کنترل ActiveX سفارشی را در پنجره‌ی Project Explorer انتخاب کنید (کنترل CursorReport که در فایل rptcursor.vbp ذخیره شده است).

۴- روی دکمه‌ی View Code کلیک کنید تا پنجره‌ی Code مربوط به کنترل ActiveX نمایش داده شود (شکل ۲۲-۴).

شکل ۲۲-۴ با کلیک کردن روی دکمه‌ی View Code می‌توان کد مربوط به هر کنترل یا مدول را مشاهده کرد.

۵- کد زیر را به بخش General Declarations کنترل ActiveX اضافه کنید :

```
Private Declare Function GetCursorPos_Lib "user32"
```

```
(IpPoint As POINTAPI) As Long
```

```
Private Type POINTAPI
```

x As Long

y As Long

End Type

۶- کد زیر را به روال رویداد Timer1_Timer() اضافه کنید :

```
01 `Return Variable for the API function
02 `Dim L As Long
03
04 `Variable of the Windows defined type, POINTAPI.
05 `This is the structure to which the API function
06 `Will return the coordinates of the cursor
07 `Dim pt As POINTAPI
08
09 `Get the mouse pointer coordindates
10 l = GetCursorPos (pt)
11
12 `Get the x and y elements from the POINTAPI type
13 `and create a display string. Assign that string
14 `to the constituent label's Caption property.
15 lblMain.Caption = CStr(pt.x)&" , "&CStr(pt.y)
```

۷- کد زیر را به روال رویداد UserControl_Resize() اضافه کنید :

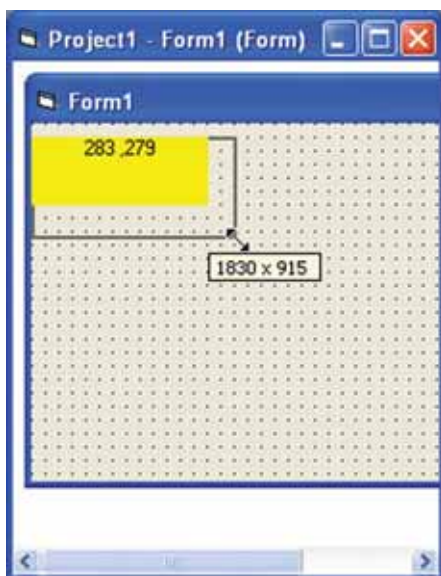
```
lblMain.Width = UserControl.Width
lblMain.Height = UserControl.Height
```

۸- پنجره ی UserControl را ببندید.

۹- پنجره ی Form Designer را برای فرم اصلی پروژه ی دیگری (پروژه ای که از کنترل ActiveX سفارشی استفاده می کند) در گروه پروژه باز کنید. توجه داشته باشید که اکنون کنترل ActiveX سفارشی، محل اشاره گر روی صفحه نمایش را گزارش می کند (شکل ۲۳-۴).

۱۰- تمام پروژه‌های داخل گروه پروژه و به همان ترتیب گروه پروژه را نیز ذخیره کنید.

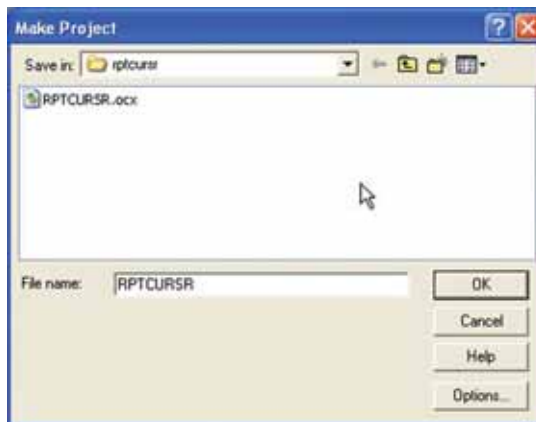
شکل ۴-۲۳- تغییر اندازه‌های کنترل Label داخل روال رویداد Resize مربوط به UserControl.

اکنون یک کنترل ActiveX کاملی دارید که محل اشاره‌گر روی صفحه را نمایش می‌دهد. این کنترل را می‌توان به هر برنامه‌ای اضافه کرد (چه در ویژوال بیسیک و چه در Visual C++). همچنین می‌توان کنترل را به صفحه‌ی وب نیز اضافه کرد. قبل از این که بتوانید از این کنترل در محیط‌های مختلف استفاده کنید، باید آن را به یک فایل OCX کامپایل کنید.

۱-۵-۴- کامپایل کردن کنترل‌های ActiveX سفارشی

قبل از آرایه‌ی کنترل ActiveX سفارشی، باید آن را به فایل OCX کامپایل کرد. به‌طور پیش‌فرض، فایل OCX همان نام فایل پروژه را خواهد داشت. مراحل انجام این کار به صورت زیر است:

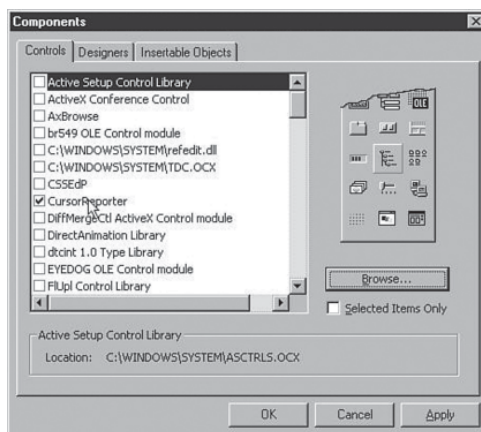
- ۱- پروژه‌ی CursorReporter را در Project Explorer انتخاب کنید.
- ۲- از منوی File گزینه‌ی Make RPTCURSR.ocx را انتخاب کنید تا کادر محاوره‌ای Make Project نمایش یابد.
- ۳- در کادر محاوره‌ای Make Project روی OK کلیک کنید (شکل ۴-۲۴).
- ۴- پروژه را ذخیره کرده و گروه پروژه را ببندید.

شکل ۲۴-۴- عملیات ایجاد یک OCX شبیه ایجاد یک فایل EXE است. اگر روی دکمه‌ی Options کلیک کنید، می‌توانید شماره نسخه و سایر جزئیات را تنظیم کنید.

بعد از کامپایل کنترل ActiveX سفارشی با یک OCX نیاز به استفاده از تکنیک «دوپروژه‌ای» برای کار کردن با کنترل‌های ActiveX ندارید و به سادگی از کنترل ActiveX مانند هر کنترل دیگری استفاده کنید. می‌توانید از ویزارد Package and Deployment برای توزیع OCX به سایر برنامه‌نویسان استفاده کنید. مراحل زیر، چگونگی استفاده از کنترل در پروژه‌ها را نشان می‌دهند:

- ۱- از منوی Projects گزینه‌ی Components را انتخاب کنید.
- ۲- در کادر محاوره‌ای Components، روی Browse کلیک کنید.
- ۳- در کادر محاوره‌ای Add ActiveX Control، پوشه‌ای که شامل کنترل ActiveX است را پیدا کنید.
- ۴- کنترل را از لیست Components انتخاب کنید (شکل ۲۵-۴).

شکل ۲۵-۴- کنترل ActiveX سفارشی را مانند هر کنترل دیگری به IDE ویزوال بیسیک اضافه کنید.

بعد از کامپایل پروژه‌ی ActiveX به یک فایل OCX ، می‌توانید آن را ارایه کنید. برای ارایه‌ی OCX باید از Setup Wizard استفاده کنید. مانند سایر پروژه‌های ویژوال بیسیک ، فایل‌های اصلی مورد نیاز زمان اجرا باید با OCX همراه باشند.

هم‌چنین OCX باید روی سیستم کاربر، رجیستر شود. ویزارد Package and Deployment به‌طور خودکار همه‌ی این عملیات Setup را انجام می‌دهد. اگر کنترل ActiveX خاصی که از کنترل‌های دیگری غیر از کنترل‌های استاندارد ویژوال بیسیک استفاده می‌کند را ایجاد کنید، این کنترل‌ها نیز باید به همراه کنترل خاصی در ویزارد Package and Deployment ارایه شوند.

به‌طور عملی تمام برنامه‌های ویندوز باید به‌صورت یکسان نصب شوند. براساس معماری جدید، اطلاعات زیادی باید در رجیستری ویندوز ثبت شوند. این اطلاعات هنگام اجرای Setup.exe مربوط به برنامه یا کنترل ActiveX وارد می‌شوند.

داشتن نسخه‌ی Uninstall نیز برای یک برنامه لازم است. ویزارد Package and Deployment به‌طور خودکار این گزینه را ایجاد می‌کند.

اگر قصد دارید که کنترل ActiveX را در صفحه‌ی وب یا اینترنت استفاده کنید، مجبور خواهید بود که با زبان VBScript و HTML برنامه بنویسید.

هم‌چنین باید فایل‌های OCX را به فایل cab الصاق کنید که روی سرور قرار گیرند. ویزارد Package and Deployment ابزار خیلی مفیدی برای این عملیات است.

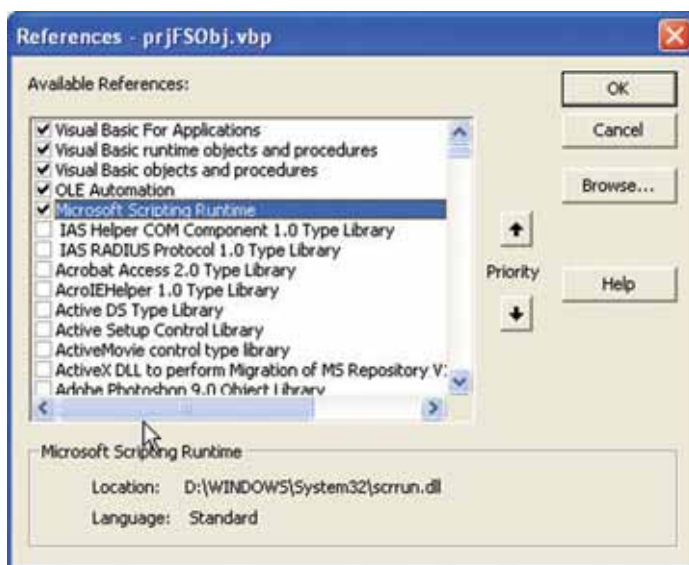
۴-۶- کاربرد File System Objects

نکته: شیء‌های سیستم فایل در مقابل File System Objects

شیء‌های سیستم فایل، تمام شیء‌هایی هستند که امکان کار کردن با سیستم فایل کامپیوتر را فراهم می‌کنند: Drive ، Folder ، File ، TextStream و FileSystemObject . شیء FileSystemObject یک شیء مرکزی است که امکان دسترسی به شیء‌های مختلف سیستم فایل را براساس مقادیری که متدهای این شیء برمی‌گردانند، فراهم می‌کند.

قبل از به‌کار بردن شیء‌های سیستم فایل که شیء‌ها، متدها و داده‌های مورد نیاز با فایل‌ها، پوشه‌ها و درایوهای داخل سیستم فایل کامپیوتر را کپسوله‌سازی کرده‌اند، باید DLL مربوطه را به IDE ویژوال بیسیک اضافه کنید. بعد از باز کردن کادر محاوره‌ای References (گزینه‌ی References

از منوی Project)، گزینه‌ی Microsoft Scripting Runtime را انتخاب کنید. این عمل شبیه اضافه کردن شیء COM به IDE ویژوال بیسیک است (شکل ۴-۲۶).

شکل ۴-۲۶- می‌توان از شیء‌های سیستم فایل برای دسترسی به متدها و شیء‌های مورد نیاز برای کار کردن با فایل‌های روی دیسک، استفاده کرد.

جدول ۴-۳، شیء‌های مختلف سیستم فایل را نشان می‌دهد.

جدول ۴-۳- شیء‌های سیستم فایل

نام	شرح
Drive	امکان دسترسی به درایوهای مختلف در روی سیستم را فراهم می‌کند. این درایوها می‌توانند درایوهای RAM Disks، CD-ROM یا درایوهای شبکه باشند.
Folder	امکان کار کردن با پوشه‌های روی سیستم را فراهم می‌کند. می‌توان نام و محل آن‌ها را به دست آورد. هم چنین می‌توان پوشه‌ها را با متدهای شیء Folder، ایجاد و حذف کرد.
File	امکان باز کردن، ایجاد یا جابه‌جایی فایل‌ها را می‌دهد.
FileSystemObject	شیء سیستم فایل مرکزی است. از FileSystemObject برای دسترسی به سایر شیء‌های سیستم فایل استفاده کنید.
TextStream	امکان خواندن، نوشتن و اضافه کردن به فایل‌های متنی را فراهم می‌کند.

یک FileSystemObject را با استفاده از کلید واژه‌ی New اعلان کنید. بنابراین برای اعلان یک fso ، از کد زیر استفاده کنید :

```
Dim fso As New File System object
```

هنگامی که یک FileSystemObject دارید می‌توانید از آن شیء برای دسترسی به سایر شیء‌های سیستم فایل مثل شیء TextStream استفاده کنید. مثال زیر، چگونگی استفاده از این شیء را نشان می‌دهد.

مثال ۱۰-۴ شیء TextStream محتوای فایل‌های متنی را به صورت یک رشته‌ی خیلی طولانی می‌خواند. بنابراین می‌توان از خواندن خط به خط محتوای فایل متنی، پرهیز کرد. کد زیر، چگونگی این عمل را نشان می‌دهد. در خط ۲۱ از متد Read شیء ts از نوع TextStream برای خواندن محتوای فایل متنی در داخل حلقه استفاده شده است (خطوط ۲۰ تا ۲۲).

```
01 Dim fso As New File System object
```

```
02 Dim ts As TextStream
```

```
03 Dim strData As String
```

```
04
```

```
05 `Set a common dialog filter to show only
```

```
06 `text files
```

```
07 cdlgMain.Filter = Text(*.txt)|*.txt'
```

```
08
```

```
09 `Open the common dialog in show Open mode
```

```
10 cdlgMain.ShowOpen
```

```
11 gf_strOpenFile =cdlgMain.FileName
```

```
12
```

```
13 `Get a Text Stream Object using the
```

```
14 `Open TextFile method of the File System Object
```

```
15 `Set ts = fso.Open TextFile(gf_strOpenFile)
```

```
16
```

```
17 `Traverse to the end of the TextStream
```